

Пропозиції
Державної податкової служби України
до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів у сфері державного регулювання оплати праці в публічному
секторі», внесеного на розгляд Верховної Ради України
народними депутатами України Колтуновичем Олександром та іншими
(8 народних депутатів України),
реєстраційний номер 2795 від 22.01.2020
перше читання

1. Проєкт Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері державного регулювання оплати праці в публічному секторі» (далі – законопроект) Державною податковою службою України не підтримується.

2. Законопроектом пропонується, зокрема, внести зміни до Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464), виключивши з частини першої статті 1 Закону № 2464 пункт 4, яким визначено термін «максимальна величина бази нарахування єдиного внеску» (далі – МВ єдиного внеску), тобто максимальна сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює п'ятнадцяти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) – у 2020 році становить 70 845,00 гривень.

При цьому авторами не вносяться зміни до пунктів 2 і 3 частини першої та частини третьої статті 7 Закону № 2464, якими передбачено нарахування єдиного внеску в межах МВ єдиного внеску, визначеної Законом № 2464.

Аналогічно чинним залишається положення абзацу другої частини п'ятої статті 10 Закону № 2464 щодо одноразової сплати особою єдиного внеску за попередні періоди, в яких особа не підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, за договором про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно з якими сума сплаченого єдиного внеску за кожен місяць такого періоду не може бути більшою за суму єдиного внеску, обчисленого з огляду на МВ єдиного внеску, встановленої на дату укладення цього договору.

Отже, реалізація норм законопроекту призведе до неоднозначного (множинного) трактування його положень платниками єдиного внеску, податковими органами тощо.

Варто наголосити, що скасування МВ єдиного внеску, крім прогнозованого збільшення надходжень до бюджетів Пенсійного фонду України і бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, може призвести до мінімізації недоброчесними платниками єдиного внеску сум внеску шляхом «тінізації» бази нарахування, що зі свого

боку негативно позначиться на надходженнях єдиного внеску та податкових надходженнях від податку на доходи фізичних осіб та військового збору.

Водночас реалізація вказаної пропозиції спричинить диспропорцію у співвідношенні між сумами сплачуваних внесків та розмірами отримуваних виплат, що надалі може призвести до зростання витрат на виплату матеріального забезпечення застрахованим особам. При цьому потребують визначення компенсатори додаткових витрат Пенсійного фонду України та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на виконання ними зобов'язань перед застрахованими особами та забезпечення визначених законодавством розмірів страхових виплат, у тому числі пенсій.

Крім того, запропоноване збільшення нарахувань єдиного внеску на фонд оплати праці найманих працівників, який сплачується за рахунок роботодавця, містить ризики суттєвого погіршення позиції України в категорії «Оподаткування» у рейтингу «Doing Business» (у якій аналізуються, зокрема, відрахування на соціальне забезпечення та податки на робочу силу, що сплачуються роботодавцем), що може призвести до загального нівелювання позитивних надбань держави попередніх років у цьому рейтингу.

Реалізація ініціативи законопроекту потребує внесення змін до законів, що регулюють відносини у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування, зокрема до законів України від 09 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», які містять посилення на МВ єдиного внеску.

Таким чином, законопроект не відповідає вимогам оформлення законопроектів, встановленим частиною восьмою статті 90 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI, відповідно до яких, якщо для реалізації положень поданого законопроекту після його прийняття необхідні зміни до інших законів, такі зміни мають викладатися в розділі «Перехідні положення» цього законопроекту або в одночасно внесеному його ініціатором окремому законопроекті. До законопроекту додається перелік законів та інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень законопроекту в разі його прийняття.

**Голова Державної податкової
служби України**

Сергій ВЕРЛАНОВ